

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 223

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 52
26 august 2009

Cuprins

I Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie

REGULAMENTE

- Regulamentul (CE) nr. 770/2009 al Comisiei din 25 august 2009 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 1
- ★ **Regulamentul (CE) nr. 771/2009 al Comisiei din 25 august 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1580/2007 în ceea ce privește anumite standarde de comercializare în sectorul fructelor și legumelor** 3
- ★ **Regulamentul (CE) nr. 772/2009 al Comisiei din 25 august 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1580/2007 în ceea ce privește nivelurile de declanșare a drepturilor suplimentare pentru tomate** 20
- ★ **Regulament (CE) nr. 773/2009 al Comisiei din 20 august 2009 de interzicere a pescuitului de cod în zona VI, în apele CE din zona Vb, și în apele CE și internaționale din zonele XII și XIV de către navele care arborează pavilionul Franței** 22
- ★ **Regulamentul (CE) nr. 774/2009 al Comisiei din 25 august 2009 de modificare pentru a 112-a oară a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii** 24

DIRECTIVE

- ★ Directiva 2009/112/CE a Comisiei din 25 august 2009 de modificare a Directivei 91/439/CEE a Consiliului privind permisele de conducere 26

- ★ Directiva 2009/113/CE a Comisiei din 25 august 2009 de modificare a Directivei 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind permisele de conducere 31

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 770/2009 AL COMISIEI

din 25 august 2009

de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽²⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XV la regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se stabilesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 26 august 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 25 august 2009.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	MK	33,6
	XS	19,8
	ZZ	26,7
0707 00 05	MK	33,2
	TR	103,0
	ZZ	68,1
0709 90 70	TR	107,8
	ZZ	107,8
0805 50 10	AR	76,0
	UY	94,9
	ZA	67,3
	ZZ	79,4
0806 10 10	EG	174,8
	IL	86,7
	TR	106,8
	ZA	151,7
	ZZ	130,0
0808 10 80	AR	114,4
	BR	61,1
	CL	82,9
	NZ	85,6
	US	95,4
	UY	42,1
	ZA	83,2
	ZZ	80,7
0808 20 50	AR	113,9
	CN	60,3
	TR	130,3
	ZA	102,4
	ZZ	101,7
0809 30	TR	123,3
	ZZ	123,3
0809 40 05	TR	90,9
	ZZ	90,9

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL (CE) NR. 771/2009 AL COMISIEI**din 25 august 2009****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1580/2007 în ceea ce privește anumite standarde de comercializare în sectorul fructelor și legumelor**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) (1), în special articolul 103a și articolul 121 litera (a) coroborate cu articolul 4,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor (2) a fost substanțial modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1221/2008 al Comisiei (3) începând cu 1 iulie 2009 în ceea ce privește dispozițiile referitoare la standardele de comercializare. Cu toate acestea, trebuie clarificată o dispoziție nou introdusă privind produsele care trebuie exceptate de la standardele generale de comercializare.
- (2) Articolul 53 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede că valoarea producției comercializate pentru perioada de referință se calculează în temeiul legislației în vigoare în cursul perioadei de referință menționate la articolul respectiv. Este de dorit să se aplice acest principiu și valorii producției comercializate a grupurilor de producători.
- (3) În 2008, Grupul de lucru pentru standardele de calitate ale produselor agricole al Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE/ONU) a revizuit standardele CEE/ONU privind salata verde, cicoarea creată de grădină și cicoarea de grădină cu frunze întregi, perele și tomatele. Pentru a evita obstacolele inutile în calea comerțului, în cazul în care există standarde de comercializare specifice pentru fructe și

legume la nivelul Comunității, aceste standarde trebuie să fie identice cu standardele CEE/ONU. Prin urmare, standardele specifice pentru fructele și legumele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 trebuie aliniată la noile standarde CEE/ONU.

- (4) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 trebuie modificat în consecință.
- (5) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizării comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (3b), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) ciuperci necultivate încadrate la codul NC 0709 59”;

2. La articolul 44, se adaugă următorul alineat (3):

„(3) Valoarea producției comercializate este cea calculată în conformitate cu legislația aplicabilă în ceea ce privește perioada pentru care se solicită ajutorul.”;

3. Părțile 4, 6 și 10 din partea B din anexa I se înlocuiesc cu textul din părțile A, B și C din anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 septembrie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 25 august 2009.

Pentru Comisie

Mariann FISCHER BOEL

Membru al Comisiei

(1) JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

(2) JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

(3) JO L 336, 13.12.2008, p. 1.

ANEXĂ

PARTEA A

„Partea 4: Standard de comercializare pentru salata verde, cicoarea creță de grădină și cicoarea de grădină cu frunze întregi

I. DEFINIȚIA PRODUSULUI

Prezentul standard se aplică:

- salatei verzi din soiurile (cultivarele) provenite din:
 - *Lactuca sativa* L. var. *capitata* L. (salată verde cu căpățână, inclusiv salata verde tip «crisphead» și «Iceberg»),
 - *Lactuca sativa* L. var. *longifolia* Lam. (salata verde Cos sau Romaine),
 - *Lactuca sativa* L. var. *crispa* L. (salata verde pentru frunze),
- încrucișărilor acestor soiuri și
- ciorii crețe de grădină din soiurile (cultivarele) provenite din *Cichorium endivia* L. var. *crispum* Lam. și
- ciorii de grădină cu frunze întregi (scarola) din soiurile (cultivarele) provenite din *Cichorium endivia* L. var. *latifolium* Lam.

destinate livrării în stare proaspătă către consumatori.

Prezentul standard nu se aplică produselor destinate prelucrării industriale, produselor prezentate ca frunze individuale, salatei verzi cu rădăcini cu bulgăre sau salatei verzi în ghivece.

II. DISPOZIȚII PRIVIND CALITATEA

Scopul standardului este de a defini cerințele de calitate pentru produse după condiționare și ambalare.

A. Cerințe minime

În toate categoriile, sub rezerva dispozițiilor speciale pentru fiecare categorie și a toleranțelor admise, produsele trebuie să fie:

- intacte;
- sănătoase; se exclud produsele afectate de putregai sau deteriorări care le fac improprii pentru consum;
- curate și curățate, adică fără pământ sau alt substrat și practic fără materii străine vizibile;
- cu aspect proaspăt;
- practic fără dăunători;
- practic fără deteriorări cauzate de dăunători;
- turgescente;
- fără semințe;
- fără umezeală externă anormală;

— fără mirosuri și/sau gusturi străine.

În cazul salatei verzi, este permisă o decolorare roșiatică, cauzată de o temperatură scăzută în timpul creșterii, cu condiția să nu modifice foarte mult aspectul acesteia.

Rădăcinile trebuie tăiate aproape de baza frunzelor exterioare și tăietura trebuie să fie dreaptă.

Produsul trebuie să aibă o dezvoltare normală. Dezvoltarea și starea produselor trebuie să fie de așa natură încât acestea:

- să fie rezistente la transport și manipulare;
- să ajungă în condiții satisfăcătoare la locul de destinație.

B. Clasificare

Produsul este clasificat în două categorii definite în continuare:

(i) Categoria I

Produsele din această categorie trebuie să fie de calitate bună. Trebuie să fie caracteristice soiului sau tipului comercial, în special în privința culorii.

De asemenea, produsele trebuie să fie:

- bine formate;
- tari, ținând seama de metodele de cultivare și de tipul de produs;
- fără vătămări sau deteriorări care scad caracterul comestibil;
- fără vătămări cauzate de îngheț.

Salata verde cu căpățână trebuie să aibă un singur miez bine format. În cazul salatei verzi cu căpățână, cultivate sub protecție, miezul poate fi totuși mic.

Salata verde Cos trebuie să aibă miez, care poate fi mic.

La cicoarea creată de grădină și la cicoarea de grădină cu frunze întregi partea din mijloc trebuie să fie de culoare galbenă.

(ii) Categoria II

Această categorie include produse care nu se califică pentru includerea în categoria I, dar îndeplinesc cerințele minime menționate anterior.

Produsele trebuie să fie:

- suficient de bine formate,
- fără vătămări și deteriorări care pot scădea în mod semnificativ caracterul comestibil.

Următoarele defecte pot fi permise, cu condiția ca produsele să își păstreze caracteristicile esențiale în privința calității, a capacității de conservare și a prezentării:

- decolorare ușoară,
- ușoare vătămări cauzate de dăunători.

Salata verde cu căpățână trebuie să aibă miez, care poate fi mic. În cazul salatei verzi cu căpățână cultivate sub protecție, este permisă totuși absența miezului.

Salata verde Cos poate să nu aibă miez.

III. DISPOZIȚII PRIVIND SORTAREA DUPĂ DIMENSIUNE

Dimensiunea este determinată de greutatea unei unități.

A. Greutatea minimă

Greutatea minimă pentru categoriile I și II este:

	Cultivate în aer liber	Cultivate sub protecție
Salată verde cu căpățână (cu excepția salatei verzi tip «crisphead» și «Iceberg») și salata verde Cos sau Romaine (cu excepția salatei verzi tip «Little gem»)	150 g	100 g
Salată verde tip «crisphead» și «Iceberg»	300 g	200 g
Salată verde pentru frunze și salată verde tip «Little gem»	100 g	100 g
Cicoarea creață de grădină și cicoarea de grădină cu frunze întregi	200 g	150 g

B. Omogenitatea

(a) Salata verde

În toate categoriile, diferența dintre cele mai ușoare și cele mai grele unități din fiecare ambalaj nu poate depăși:

- 40 g în cazul în care cea mai ușoară unitate cântărește sub 150 g pe unitate;
- 100 g în cazul în care cea mai ușoară unitate cântărește între 150 g și 300 g;
- 150 g în cazul în care cea mai ușoară unitate cântărește între 300 g și 450 g;
- 300 g în cazul în care cea mai ușoară unitate cântărește peste 450 g.

(b) Cicoarea creață de grădină și cicoarea de grădină cu frunze întregi

În nicio categorie diferența dintre cea mai ușoară și cea mai grea unitate din fiecare ambalaj nu trebuie să depășească 300 g.

IV. DISPOZIȚII PRIVIND TOLERANȚELE

Se admit toleranțe privind calitatea și dimensiunea în fiecare lot pentru produsele care nu îndeplinesc cerințele categoriei indicate.

A. Toleranțe privind calitatea

(i) Categoria I

Se admite o toleranță totală de 10 % din produse, pe număr de unități, care nu îndeplinesc cerințele categoriei, însă le îndeplinesc pe cele din categoria II. În cadrul acestei toleranțe, maximum 1 % în total poate reprezenta produse care nu îndeplinesc nici cerințele categoriei II de calitate, nici pe cele minime. Se exclud produsele afectate de putregai sau de alte deteriorări care le fac improprii pentru consum.

(ii) Categoria II

Se admite o toleranță totală de 10 % din produse, pe număr de unități, care nu îndeplinesc nici cerințele categoriei, nici pe cele minime. Se exclud produsele afectate de putregai sau de alte deteriorări care le fac improprii pentru consum.

B. Toleranțe privind dimensiunea

Pentru toate categoriile: se admite o toleranță totală de 10 % din produse, pe număr de unități, care nu îndeplinesc cerințele privind sortarea după dimensiune, dar care nu cântăresc mai mult sau mai puțin de 10 % peste sau sub greutatea în cauză.

V. DISPOZIȚII PRIVIND PREZENTAREA

A. Omogenitatea

Fiecare ambalaj trebuie să aibă un conținut omogen și să cuprindă numai produse de aceeași origine, de același soi sau tip comercial, de aceeași calitate și dimensiune.

Cu toate acestea, pot fi ambalate împreună într-o unitate de vânzare ⁽¹⁾ produse amestecate, de culori diferite, de soiuri și/sau tipuri comerciale diferite, cu condiția ca acestea să aibă o calitate omogenă și, pentru fiecare culoare, soi și/sau tip comercial în parte, să aibă aceeași origine.

Partea vizibilă a conținutului ambalajului trebuie să fie reprezentativă pentru întregul conținut.

B. Ambalarea

Produsele trebuie ambalate astfel încât să fie protejate corespunzător. Ele trebuie ambalate în mod rezonabil ținând cont de dimensiunea și de tipul ambalajului, fără spații goale și fără a fi strivite.

Materialele utilizate în interiorul ambalajului trebuie să fie curate și de calitate astfel încât să nu cauzeze vătămări externe sau interne produsului. Utilizarea materialelor, în special a hârtiei sau a etichetelor care conțin mențiuni comerciale, este permisă cu condiția ca imprimarea sau etichetarea să fi fost făcută cu cerneală sau adeziv netoxice.

Ambalajele nu trebuie să conțină materii străine.

VI. DISPOZIȚII PRIVIND MARCAREA

Fiecare ambalaj ⁽²⁾ trebuie să conțină, în litere grupate pe aceeași parte, lizibile, indelebile și vizibile din exterior, următoarele indicații:

A. Identificare

Ambalatorul și/sau expeditorul/incărcătorul:

— denumirea și adresa fizică (de exemplu strada/localitatea/regiunea/codul poștal și, dacă este diferită de țara de origine, țara)

sau

— un cod recunoscut oficial de autoritatea națională ⁽³⁾.

B. Natura produsului

— «Salată verde», «salata verde tip «Butterhead»», «Batavia», «salată verde Iceberg», «salată verde Cos», «salată verde pentru frunze» (sau, de exemplu și dacă este cazul, «Frunză de stejar», «Lollo bionda», «Lollo rossa»), «cicoare creată de grădină» sau «cicoare de grădină cu frunze întregi» sau alte sinonime în cazul în care conținutul nu este vizibil din exterior

— Salată verde tip «Little gem», dacă este cazul, sau alte sinonime

— Indicația «cultivat sub protecție» sau altă indicație corespunzătoare, dacă este cazul

— Numele soiiului (opțional).

⁽¹⁾ Unitatea de vânzare trebuie concepută astfel încât să fie vândută ca tot.

⁽²⁾ Unitățile de vânzare conținând produse preambalate destinate vânzării directe către consumatori nu intră sub incidența acestor dispoziții privind marcarea, ci trebuie să îndeplinească cerințele naționale. Marcajele menționate trebuie însă, în orice caz, să figureze pe ambalajul de transport care conține astfel de unități de ambalaje.

⁽³⁾ Legislația națională a mai multor țări prevede declararea explicită a denumirii și adresei. Totuși, în cazul în care se utilizează un cod, mențiunea «ambalator și/sau expeditor (sau abrevieri echivalente)» trebuie indicată în strânsă legătură cu codul, iar codul trebuie precedat de codul ISO 3166 (alfa) al țării/al regiunii țării care efectuează recunoașterea, dacă aceasta nu este țara de origine.

- În cazul unor unități de vânzare care conțin un amestec de diferite culori, de soiuri și/sau tipuri comerciale diferite de produse, «amestecuri de salate» sau o denumire echivalentă. Dacă produsul nu este vizibil din exterior, trebuie indicate culorile, soiurile sau tipurile comerciale ale unităților de vânzare.

C. Originea produsului

- Țara de origine și, în mod opțional, regiunea unde au fost cultivate sau denumirea națională, regională sau locală.
- În cazul unităților de vânzare care conțin un amestec de diferite culori, soiuri și/sau tipuri comerciale de produse de origini diferite, indicarea fiecăreia dintre țările de origine trebuie să figureze lângă numele culorii, al soiului și/sau al tipului comercial respectiv.

D. Caracteristici comerciale

- Categoria;
- Dimensiunea, exprimată în greutate minimă pe unitate sau număr de unități;
- Greutatea netă (opțional).

E. Marca oficială de control (opțională)

Nu este necesar să se menționeze pe ambalaje indicațiile prevăzute la primul paragraf atunci când acestea conțin ambalaje pentru comercializare, vizibile în mod clar din exterior și pe care figurează indicațiile respective. Aceste ambalaje nu trebuie să conțină mențiuni de natură să inducă în eroare. Atunci când aceste ambalaje sunt așezate în paleți, indicațiile trebuie să figureze pe o fișă plasată vizibil cel puțin pe două dintre fețele paleților.”

PARTEA B

„Partea 6: Standarde de comercializare pentru pere

I. DEFINIȚIA PRODUSULUI

Prezentul standard se aplică perelor din soiurile (cultivarele) provenite din *Pyrus communis* L., destinate livrării în stare proaspătă către consumatori, perele pentru prelucrarea industrială fiind excluse.

II. DISPOZIȚII PRIVIND CALITATEA

Standardul are ca obiect definirea cerințelor de calitate pe care trebuie să le îndeplinească perele după condiționare și ambalare.

A. Cerințe minime

Sub rezerva dispozițiilor speciale prevăzute pentru fiecare categorie și a toleranțelor admise, perele din toate categoriile trebuie să fie:

- intacte;
- sănătoase; se exclud produsele afectate de putregai sau deteriorări care le fac improprie pentru consum;
- curate, practic fără materii străine vizibile,
- practic fără dăunători,
- fără vătămări cauzate de dăunători care afectează pulpa;
- fără umezeală externă anormală;
- fără mirosuri și/sau gusturi străine.

Dezvoltarea și starea perelor trebuie să le permită:

- continuarea procesului de coacere pentru a putea atinge gradul de coacere adecvat conform caracteristicilor soiului respectiv;

- să fie rezistente la transport și manipulare;
- să ajungă în stare satisfăcătoare la locul de destinație.

B. Clasificare

Perele sunt clasificate în trei categorii definite în continuare:

(i) Categoria «Extra»

Perele din această categorie trebuie să fie de calitate superioară. Ele trebuie să prezinte forma, dimensiunea și colorația caracteristice soiului respectiv, iar pedunculul să fie intact.

Pulpa trebuie să fie perfect sănătoasă, iar epiderma nu trebuie să prezinte înroșiri și înăspriri.

Perele nu trebuie să prezinte defecte, cu excepția unor foarte mici defecte superficiale, cu condiția ca acestea să nu afecteze aspectul general al fructului, calitatea, capacitatea de conservare și prezentarea sa în ambalaj.

Perele nu trebuie să fie pietroase.

(ii) Categoria I

Perele din această categorie trebuie să fie de bună calitate. Ele trebuie să prezinte forma, dimensiunea și colorația caracteristice soiului respectiv ⁽¹⁾.

Pulpa trebuie să fie perfect sănătoasă, iar epiderma nu trebuie să prezinte înroșiri și înăspriri.

Cu toate acestea, ele pot să prezinte următoarele defecte ușoare pe unele fructe, cu condiția ca acestea să nu afecteze aspectul general al produsului, calitatea, capacitatea de conservare și prezentarea în ambalaj a acestuia:

- un mic defect de formă,
- un mic defect de dezvoltare,
- ușoare defecte de colorație,
- ușoare defecte la nivelul epidermei care nu pot depăși:
 - lungimea de 2 cm, în cazul defectelor de formă alungită,
 - 1 cm² din suprafața totală în cazul altor defecte, cu excepția rapănului (*Venturia pirina* și *V. inaequalis*), a căror suprafață adunată nu trebuie să depășească 0,25 cm²,
- striviri ușoare pe o suprafață de maximum 1 cm².

Pedunculul poate fi ușor deteriorat.

Perele nu trebuie să fie pietroase.

(iii) Categoria II

Această categorie cuprinde perele care nu se încadrează în categoriile superioare, dar îndeplinesc cerințele minime specificate mai sus.

Pulpa nu trebuie să prezinte defecte esențiale.

⁽¹⁾ O listă neexhaustivă a soiurilor cu fructe mari și a soiurilor de pere de vară figurează în apendicele la prezentul standard.

Următoarele defecte pot fi permise, cu condiția ca perele să își păstreze caracteristicile esențiale în privința calității, a capacității de conservare și a prezentării:

- defecte de formă;
- defecte de dezvoltare,
- defecte de colorație;
- ușoare înroșiri și înăspriri,
- defecte la nivelul epidermei, care nu trebuie să depășească:
 - lungimea de 4 cm, în cazul defectelor de formă alungită,
 - 2,5 cm² în total în cazul altor defecte, cu excepția rapănului (*Venturia pirina* și *V. inaequalis*), a cărui suprafață adunată nu trebuie să depășească 1 cm²,
- striviri ușoare pe o suprafață de maximum 2 cm².

III. DISPOZIȚII PRIVIND SORTAREA DUPĂ DIMENSIUNE

Dimensiunea este determinată de diametrul maxim al secțiunii ecuatoriale.

Există o dimensiune minimă obligatorie pentru fiecare categorie:

	«Extra»	Categoria I	Categoria II
Soiuri cu fructe mari	60 mm	55 mm	55 mm
Alte soiuri	55 mm	50 mm	45 mm

Perele de vară enumerate în anexa la prezentul standard nu trebuie să respecte cerința dimensiunii minime.

Cu scopul de a garanta omogenitatea din punctul de vedere al dimensiunii a fructelor dintr-un ambalaj, diferența de diametru dintre fructele din același ambalaj este limitată la:

- 5 mm pentru fructele din categoria «Extra» și pentru fructele din categoriile I și II prezentate pe rânduri și în straturi suprapuse.
- 10 mm pentru fructele din categoria I prezentate în vrac în ambalaj sau în ambalaje de vânzare.

Nu există nicio limită referitoare la omogenitatea dimensiunii pentru fructele din categoria II prezentate în vrac în ambalaj sau în ambalaje de vânzare.

IV. DISPOZIȚII PRIVIND TOLERANȚELE

Se admit toleranțe privind calitatea și dimensiunea în fiecare lot pentru produsele care nu îndeplinesc cerințele categoriei indicate.

A. Toleranțe privind calitatea

(i) Categoria «Extra»

Se admite o toleranță totală de 5 % din numărul sau din greutatea perelor care nu îndeplinesc cerințele categoriei, însă le îndeplinesc pe cele ale categoriei I. În cadrul acestei toleranțe, maximum 0,5 % în total poate reprezenta produse care îndeplinesc cerințele categoriei II de calitate.

(ii) *Categoria I*

Se admite o toleranță totală de 10 % din numărul sau din greutatea perelor care nu îndeplinesc cerințele categoriei, însă le îndeplinesc pe cele ale categoriei II. În cadrul acestei toleranțe, maximum 1 % în total poate reprezenta produse care nu îndeplinesc nici cerințele categoriei II de calitate, nici pe cele minime. Se exclud produsele afectate de putregai sau de alte deteriorări care le fac improprie pentru consum. Această toleranță nu se aplică pentru perele fără peduncul.

(iii) *Categoria II*

Se admite o toleranță totală de 10 % din numărul sau din greutatea perelor care nu îndeplinesc nici cerințele categoriei, nici pe cele minime. Se exclud produsele afectate de putregai sau de alte deteriorări care le fac improprie pentru consum.

În cadrul acestei toleranțe, se admite un procent de maximum 2 % din numărul sau din greutatea fructelor care prezintă următoarele defecte:

- mici vătămări sau fisuri necicatrizate,
- urme foarte ușoare de putregai,
- prezența unor dăunători vii în fruct și/sau alterarea pulpei din cauza dăunătorilor.

B. Toleranțe privind dimensiunea

Pentru toate categoriile:

- (a) în cazul fructelor care fac obiectul normelor de omogenitate, 10 % din numărul sau din greutatea fructelor care au dimensiunea imediat inferioară sau superioară dimensiunii menționate pe ambalaj, înregistrând, în cazul fructelor cu cea mai mică dimensiune admisă, o variație maximă de 5 mm sub dimensiunea minimă;
- (b) în cazul fructelor care nu fac obiectul normelor de omogenitate, 10 % din numărul sau din greutatea fructelor de dimensiune mai mică decât cea prevăzută, cu o variație maximă de 5 mm sub dimensiunea minimă.

V. DISPOZIȚII PRIVIND PREZENTAREA

A. Omogenitatea

Fiecare ambalaj trebuie să aibă un conținut omogen și să nu cuprindă decât pere de aceeași origine, de același soi, de aceeași calitate și dimensiune (dacă se impune sortarea după dimensiune) și cu același grad de coacere.

Pentru categoria «Extra», se impune și omogenitatea din punctul de vedere al colorației.

Totuși, poate fi ambalat împreună într-o unitate de vânzare un amestec de pere din soiuri diferite ⁽¹⁾, cu condiția să aibă o calitate omogenă și, pentru fiecare soi, aceeași origine.

Partea vizibilă a conținutului ambalajului trebuie să fie reprezentativă pentru întregul conținut.

B. Ambalarea

Perele trebuie ambalate astfel încât să se asigure o protecție adecvată a produsului.

Materialele utilizate în interiorul ambalajului trebuie să fie curate și de calitate astfel încât să nu cauzeze vătămări externe sau interne produsului. Utilizarea materialelor, în special a hârtiei sau a etichetelor care conțin mențiuni comerciale, este permisă cu condiția ca imprimarea sau etichetarea să fi fost făcută cu cerneală sau adeziv netoxice.

Etichetele aplicate individual pe produse trebuie să fie astfel încât, atunci când sunt dezlipite, acest lucru să nu lase nici urme vizibile de adeziv, nici defecte pe epidermă.

Ambalajele nu trebuie să conțină materii străine.

⁽¹⁾ Unitatea de vânzare trebuie concepută astfel încât să fie vândută ca tot.

VI. DISPOZIȚII PRIVIND MARCAREA

Fiecare ambalaj⁽¹⁾ trebuie să conțină, în litere grupate pe aceeași parte, lizibile, indelebile și vizibile din exterior, următoarele indicații:

A. Identificare

Ambalatorul și/sau expeditorul/incărcătorul:

- denumirea și adresa fizică (de exemplu strada/localitatea/regiunea/codul poștal și, dacă este diferită de țara de origine, țara)

sau

- un cod recunoscut oficial de autoritatea națională⁽²⁾.

B. Natura produsului

- «Pere», în cazul în care conținutul nu este vizibil din exterior.
- Denumirea soiului. În cazul unităților de vânzare care conțin un amestec de pere din diferite soiuri, numele acestor soiuri.

C. Originea produsului

- Țara de origine și, în mod opțional, regiunea unde au fost cultivate sau denumirea națională, regională sau locală. În cazul unităților de vânzare care conțin un amestec de soiuri diferite de pere de origini diferite, indicarea fiecăreia dintre țările de origine trebuie să apară lângă denumirea soiului în cauză.

D. Caracteristici comerciale

- Categoria
- Dimensiunea sau, pentru fructele prezentate în rânduri și în straturi suprapuse, numărul de unități. În cazul în care identificarea este efectuată pe baza dimensiunii, aceasta este indicată:

- (a) pentru produsele care fac obiectul normelor privind omogenitatea, prin diametrul minim și maxim,
- (b) pentru fructele care nu fac obiectul normelor privind omogenitatea, prin diametrul celui mai mic fruct din ambalaj, lângă care se menționează cuvintele «și peste această dimensiune» sau o denumire echivalentă sau, dacă este cazul, diametrul celui mai mare fruct din ambalaj.

E. Marca oficială de control (opțională)

Nu este necesar să se menționeze pe ambalaje indicațiile prevăzute la primul paragraf atunci când acestea conțin ambalaje pentru comercializare, vizibile în mod clar din exterior și pe care figurează indicațiile respective. Aceste ambalaje nu trebuie să conțină mențiuni de natură să inducă în eroare. Atunci când aceste ambalaje sunt așezate în paleți, indicațiile trebuie să figureze pe o fișă plasată vizibil cel puțin pe două dintre fațetele paletului.

⁽¹⁾ Unitățile de vânzare conținând produse preambalate destinate vânzării directe către consumatori nu intră sub incidența acestor dispoziții privind marcarea, ci trebuie să îndeplinească cerințele naționale. Marcajele menționate trebuie însă, în orice caz, să figureze pe ambalajul de transport care conține astfel de unități de ambalaje.

⁽²⁾ Legislația națională a mai multor țări prevede declararea explicită a denumirii și adresei. Totuși, în cazul în care se utilizează un cod, mențiunea «ambalator și/sau expeditor (sau abrevieri echivalente)» trebuie indicată în strânsă legătură cu codul, iar codul trebuie precedat de codul ISO 3166 (alfa) al țării/al regiunii țării care efectuează recunoașterea, dacă aceasta nu este țara de origine.

Apendice

Criterii privind dimensiunea pentru pere

M = Soiuri cu fructe mari

PV = Pere de vară, pentru care nu este prevăzută nicio dimensiune minimă.

Listă neexhaustivă de soiuri cu fructe mari și soiuri de pere de vară

Soiurile cu fructe mici și alte soiuri care nu sunt menționate în listă pot fi comercializate, cu condiția respectării cerințelor privind dimensiunea pentru alte soiuri prevăzute în secțiunea III din standard.

Unele dintre soiurile enumerate în cele ce urmează pot fi comercializate sub denumirile pentru care s-a solicitat sau s-a obținut în una sau mai multe țări protecția mărcii comerciale. Prima și a doua coloană din următorul tabel nu sunt destinate să includă astfel de denumiri comerciale. Anumite mărci comerciale cunoscute figurează în a treia coloană doar cu titlu informativ.

Soi	Sinonime	Denumiri comerciale	Dimensiune
Abbé Fétel	Abate Fétel		M
Abugo o Siete en Boca			PV
Aka			PV
Alka			M
Alsa			M
Amfora			M
Alexandrine Douillard			M
Bergamotten			PV
Beurré Alexandre Lucas	Lucas		M
Beurré Bosc	Bosc, Beurré d'Apremont, Empereur Alexandre, Kaiser Alexander		M
Beurré Clairgeau			M
Beurré	Hardenpont		M
Beurré Giffard			PV
Beurré précoce Morettini	Morettini		PV
Blanca de Aranjuez	Agua de Aranjuez, Espadona, Blanquilla		PV
Carusella			PV
Castell	Castell de Verano		PV
Colorée de Juillet	Bunte Juli		PV
Comice rouge			M
Concorde			M
Condoula			PV
Coscia	Ercolini		PV
Curé	Curato, Pastoren, Del cura de Ouro, Espadon de invierno, Bella de Berry, Lombardia de Rioja, Batall de Campana		M
D'Anjou			M
Dita			M
D. Joaquina	Doyenné de Juillet		PV

Soi	Sinonime	Denumiri comerciale	Dimensiune
Doyenné d'hiver	Winterdechant		M
Doyenné du Comice	Comice, Vereinsdechant		M
Erika			M
Etrusca			PV
Flamingo			M
Forelle			M
Général Leclerc		Amber Grace™	M
Gentile			PV
Golden Russet Bosc			M
Grand champion			M
Harrow Delight			M
Jeanne d'Arc			M
Joséphine			M
Kieffer			M
Klapa Mílule			M
Leonardeta	Mosqueruela, Margallon, Colorada de Alcanadre, Leonarda de Magallon		PV
Lombacad		Cascade®	M
Moscattella			PV
Mramornaja			M
Mustafabey			PV
Packham's Triumph	Williams d'Automne		M
Passe Crassane	Passa Crassana		M
Perita de San Juan			PV
Pérola			PV
Pitmaston	Williams Duchesse		M
Précoce de Trévoux	Trévoux		PV
Président Drouard			M
Rosemarie			M
Suvenirs			M
Santa Maria	Santa Maria Morettini		PV
Spadoncina	Agua de Verano, Agua de Agosto		PV
Taylors Gold			M
Triomphe de Vienne			M
Vasarine Sviestine			M
Williams Bon Chrétien	Bon Chrétien, Bartlett, Williams, Summer Bartlett		M"

PARTEA C

„Partea 10: Standarde de comercializare pentru tomate

I. DEFINIȚIA PRODUSULUI

Prezentul standard se aplică tomatelor din soiurile (cultivarele) provenite din *Lycopersicon esculentum* Mill, destinate livrării în stare proaspătă către consumatori, tomatele pentru prelucrarea industrială fiind excluse.

Se disting patru tipuri comerciale de tomate:

- «rotunde»,
- «cu dungi»;
- «prelungi» sau «alungite»,
- tomate «cireșe» (inclusiv tomatele «cocktail»).

II. DISPOZIȚII PRIVIND CALITATEA

Standardul are ca obiect definirea calităților pe care trebuie să le prezinte tomatele după condiționare și ambalare.

A. Cerințe minime

În toate categoriile, sub rezerva dispozițiilor speciale pentru fiecare categorie și a toleranțelor admise, tomatele trebuie să fie:

- intacte;
- sănătoase; se exclud produsele atinse de putregai sau cu deteriorări care le fac improprie pentru consum;
- curate, practic fără materii străine vizibile;
- cu aspect proaspăt;
- practic fără dăunători;
- fără vătămări cauzate de dăunători care afectează pulpa;
- fără umezeală externă anormală;
- fără mirosuri și/sau gusturi străine.

În ceea ce privește tomatele în ciorchine, codițele trebuie să fie proaspete, sănătoase, curate și lipsite de frunze și de materii străine vizibile.

Dezvoltarea și starea tomatelor trebuie să le permită:

- să fie rezistente la transport și manipulare;
- să ajungă în stare satisfăcătoare la locul de destinație.

B. Clasificare

Tomatele fac obiectul unei clasificări în trei categorii definite în continuare.

(i) *Categoria «Extra»*

Tomatele din această categorie trebuie să fie de calitate superioară. Acestea trebuie să aibă pulpa tare și să prezinte forma, aspectul și dezvoltarea caracteristice soiului.

Culoarea lor, raportată la stadiul de coacere, trebuie să poată răspunde cerințelor menționate la ultimul paragraf de la punctul A de mai sus.

Acestea nu trebuie să prezinte pete verzi sau alte defecte, cu excepția unor defecte foarte ușoare, superficiale, cu condiția ca acestea să nu afecteze aspectul general al produsului, calitatea sa, capacitatea de conservare și prezentarea în ambalaj.

(ii) *Categoria I*

Tomatele clasificate în această categorie trebuie să fie de bună calitate. Ele trebuie să fie suficient de tari și să prezinte caracteristicile soiului.

Trebuie să fie lipsite de crăpături și de pete verzi vizibile. Cu toate acestea, pot fi permise următoarele defecte ușoare cu condiția ca acestea să nu afecteze aspectul general al produsului, calitatea, capacitatea de conservare și prezentarea în ambalaj:

- un mic defect de formă,
- ușoare defecte de colorație,
- ușoare defecte ale epidermei,
- urme foarte ușoare de lovituri.

În plus, tomatele «cu dungi» pot prezenta:

- crăpături cicatrizate cu o lungime maximă de 1 cm,
- protuberanțe, dar nu excesive,
- un mic ombilic, dar fără suberificare,
- o suberificare a stigmatului pe o suprafață de maximum 1 cm²,
- o cicatrice fină a pistilului de formă alungită (asemănătoare unei cusături), a cărei lungime nu trebuie să depășească două treimi din diametrul maxim al fructului.

(iii) *Categoria II*

Această categorie cuprinde tomate care nu pot fi clasificate în categoriile superioare, dar îndeplinesc cerințele minime menționate anterior.

Ele trebuie să fie suficient de tari (dar pot fi mai puțin tari decât cele din categoria I) și nu trebuie să prezinte crăpături necicatrizate.

Pot prezenta următoarele defecte, cu condiția să își păstreze caracteristicile esențiale privind calitatea, capacitatea de conservare și prezentarea:

- defecte de formă, de dezvoltare și de colorație,
- defecte ale epidermei sau lovituri, cu condiția să nu afecteze foarte mult fructul,
- crăpături cicatrizate cu o lungime de cel mult 3 cm pentru tomatele rotunde, cu dungi sau prelungi.

În plus, tomatele «cu dungi» pot prezenta:

- protuberanțe mai mari decât cele permise pentru categoria I, însă fără a prezenta defecte de formă,
- un ombilic,
- o suberificare a stigmatului pe o suprafață de maximum 2 cm²,
- o cicatrice fină a pistilului de formă alungită (asemănătoare unei cusături).

III. DISPOZIȚII PRIVIND SORTAREA DUPĂ DIMENSIUNE

Dimensiunea este determinată de diametrul maxim al secțiunii ecuatoriale, de greutate sau de număr.

Următoarele dispoziții nu se aplică tomatelor în ciorchine și sunt opționale pentru categoria II.

Pentru a se garanta omogenitatea dimensiunii:

(a) Diferența maximă în diametru dintre tomatele din același ambalaj se limitează la:

- 10 mm, dacă diametrul celui mai mic fruct (conform mențiunilor de pe ambalaj) este sub 50 mm,
- 15 mm, dacă diametrul celui mai mic fruct (conform mențiunilor de pe ambalaj) este de minimum 50 mm, dar sub 70 mm,
- 20 mm, dacă diametrul celui mai mic fruct (conform mențiunilor de pe ambalaj) este de minimum 70 mm, dar sub 100 mm,
- nu există nicio limită privind diferența de diametru pentru fructele cu dimensiunea de 100 mm sau mai mare.

În cazul în care se aplică coduri de dimensiune, trebuie să se respecte codurile și intervalele din tabelul următor:

Cod de dimensiune	Diametru (mm)
0	≤ 20
1	> 20 ≤ 25
2	> 25 ≤ 30
3	> 30 ≤ 35
4	> 35 ≤ 40
5	> 40 ≤ 47
6	> 47 ≤ 57
7	> 57 ≤ 67
8	> 67 ≤ 82
9	> 82 ≤ 102
10	> 102

- (b) Pentru tomatele a căror sortare după dimensiune se face în funcție de greutate sau de număr, diferența de dimensiune trebuie să corespundă mențiunilor de la litera (a).

IV. DISPOZIȚII PRIVIND TOLERANȚELE

Se admit toleranțe privind calitatea și dimensiunea în fiecare lot pentru produsele care nu îndeplinesc cerințele categoriei indicate.

A. Toleranțe privind calitatea

(i) Categoria «Extra»

Se admite o toleranță totală de 5 % din numărul sau din greutatea tomatelor care nu îndeplinesc cerințele categoriei, însă le îndeplinesc pe cele din categoria I. În cadrul acestei toleranțe, maximum 0,5 % în total poate reprezenta produse care îndeplinesc cerințele categoriei II de calitate.

(ii) Categoria I

Se admite o toleranță totală de 10 % din numărul sau din greutatea tomatelor care nu îndeplinesc cerințele categoriei, însă le îndeplinesc pe cele ale categoriei II. În cadrul acestei toleranțe, maximum 1 % în total poate reprezenta produse care nu îndeplinesc nici cerințele categoriei II de calitate, nici pe cele minime. Se exclud produsele afectate de putregai sau de alte deteriorări care le fac improprie pentru consum. În cazul tomatelor în ciorchine, 5 % din numărul sau din greutatea tomatelor desprinse de pe peduncul.

(iii) Categoria II

Se admite o toleranță totală de 10 % din numărul sau din greutatea tomatelor care nu îndeplinesc nici cerințele categoriei, nici pe cele minime. Se exclud produsele afectate de putregai sau de alte deteriorări care le fac improprie pentru consum. În cazul tomatelor în ciorchine, 10 % din numărul sau din greutatea tomatelor desprinse de pe peduncul.

B. Toleranțe privind dimensiunea

Pentru toate categoriile: 10 % din numărul sau din greutatea tomatelor cu o dimensiune imediat superioară sau inferioară celei prevăzute.

V. DISPOZIȚII PRIVIND PREZENTAREA

A. Omogenitatea

Fiecare ambalaj trebuie să aibă un conținut omogen și să nu conțină decât tomate de aceeași origine, de același soi sau tip comercial, de aceeași calitate și dimensiune (dacă se impune sortarea după dimensiune).

Tomatele clasificate în categoriile «Extra» și I trebuie să fie omogene în ceea ce privește gradul de coacere și culoarea. În plus, pentru tomatele «prelungi», lungimea trebuie să fie suficient de uniformă.

Cu toate acestea, pot fi ambalate împreună într-o unitate de vânzare ⁽¹⁾ tomate amestecate, de culori diferite, de soiuri și/sau tipuri comerciale diferite, cu condiția ca acestea să aibă o calitate omogenă și, pentru fiecare culoare, soi și/sau tip comercial în parte, să aibă aceeași origine.

Partea vizibilă a conținutului ambalajului trebuie să fie reprezentativă pentru întregul conținut.

B. Ambalarea

Tomatele trebuie ambalate astfel încât să se asigure o protecție adecvată a produsului.

Materialele utilizate în interiorul ambalajului trebuie să fie curate și de calitate astfel încât să nu cauzeze vătămări externe sau interne produsului. Utilizarea materialelor, în special a hârtiei sau a etichetelor care conțin mențiuni comerciale, este permisă cu condiția ca imprimarea sau etichetarea să fi fost făcută cu cerneală sau adeziv netoxice.

⁽¹⁾ Unitatea de vânzare trebuie concepută astfel încât să fie vândută ca tot.

Ambalajele nu trebuie să conțină materii străine.

VI. DISPOZIȚII PRIVIND MARCAREA

Fiecare ambalaj ⁽¹⁾ trebuie să prezinte următoarele indicații cu caractere grupate pe aceeași parte, lizibile, indelebile și vizibile din exterior:

A. Identificare

Ambalatorul și/sau expeditorul/incărcătorul:

— denumirea și adresa fizică (de exemplu strada/localitatea/regiunea/codul poștal și, dacă este diferită de țara de origine, țara)

sau

— un cod recunoscut oficial de autoritatea națională ⁽²⁾.

B. Natura produsului

«Tomate» sau «tomate în ciorchine» și tipul comercial, în cazul în care conținutul nu este vizibil din exterior. Aceste indicații sunt obligatorii în toate cazurile pentru tipurile «cireșe» (sau «cocktail»), în ciorchine sau nu.

— «Amestec de tomate» sau o denumire echivalentă în cazul unor unități de vânzare care conțin un amestec de diferite culori, soiuri și/sau tipuri comerciale de tomate. Dacă produsul nu este vizibil din exterior, trebuie indicate culorile, soiurile sau tipurile comerciale ale unităților de vânzare.

— Denumirea soiului (opțional).

C. Originea produsului

Țara de origine și, în mod opțional, regiunea unde au fost cultivate sau denumirea națională, regională sau locală.

În cazul unităților de vânzare care conțin un amestec de diferite culori, soiuri și/sau tipuri comerciale de tomate de origini diferite, indicarea fiecăreia dintre țările de origine trebuie să figureze lângă numele culorii, al soiului și/sau al tipului comercial respectiv.

D. Caracteristici comerciale

— Categoria

— Dimensiunea (dacă se impune sortarea după dimensiune) exprimată în diametrul minim și maxim.

E. Marca oficială de control (opțional)

— Nu este necesar să se menționeze pe ambalaje indicațiile prevăzute la primul paragraf atunci când acestea conțin ambalaje pentru comercializare, vizibile în mod clar din exterior și pe care figurează indicațiile respective. Aceste ambalaje nu trebuie să conțină mențiuni de natură să inducă în eroare. Atunci când aceste ambalaje sunt așezate în paleți, indicațiile trebuie să figureze pe o fișă plasată vizibil cel puțin pe două dintre fețele paleților.

⁽¹⁾ Unitățile de vânzare conținând produse preambalate destinate vânzării directe către consumatori nu intră sub incidența acestor dispoziții privind marcarea, ci trebuie să îndeplinească cerințele naționale. Marcajele menționate trebuie însă, în orice caz, să figureze pe ambalajul de transport care conține astfel de unități de ambalaje.

⁽²⁾ Legislația națională a mai multor țări prevede declararea explicită a denumirii și adresei. Totuși, în cazul în care se utilizează un cod, mențiunea «ambalator și/sau expeditor (sau abrevieri echivalente)» trebuie indicată în strânsă legătură cu codul, iar codul trebuie precedat de codul ISO 3166 (alfa) al țării/al regiunii țării care efectuează recunoașterea, dacă aceasta nu este țara de origine.»

REGULAMENTUL (CE) NR. 772/2009 AL COMISIEI

din 25 august 2009

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1580/2007 în ceea ce privește nivelurile de declanșare a drepturilor suplimentare pentru tomate

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾, în special articolul 143 litera (b), coroborat cu articolul 4,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽²⁾ prevede monitorizarea importurilor de produse enumerate în anexa XVII la regulamentul respectiv. Această monitorizare se efectuează în conformitate cu normele prevăzute la articolul 308d din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar ⁽³⁾.

(2) În sensul aplicării articolului 5 alineatul (4) din Acordul privind agricultura ⁽⁴⁾ încheiat în cadrul negocierilor

comerciale multilaterale din runda Uruguay și pe baza celor mai recente date disponibile pentru 2006, 2007 și 2008, nivelurile de declanșare a drepturilor suplimentare pentru tomate ar trebui adaptate.

(3) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 ar trebui modificat în consecință.

(4) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizării comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa XVII la Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se înlocuiește cu textul din anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 octombrie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 25 august 2009.

Pentru Comisie
Mariann FISCHER BOEL
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

⁽³⁾ JO L 253, 11.10.1993, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 336, 23.12.1994, p. 22.

ANEXĂ

„ANEXA XVII

DREPTURI DE IMPORT SUPLIMENTARE: TITLUL IV CAPITOLUL II SECȚIUNEA 2

Fără a aduce atingere normelor de interpretare a Nomenclaturii combinate, denumirea mărfurilor se consideră ca având numai o valoare orientativă. Domeniul de aplicare a drepturilor suplimentare se determină, în cadrul prezentei anexe, prin domeniul de aplicare al codurilor NC, astfel cum sunt definite la data adoptării prezentului regulament.

Număr de ordine	Codul NC	Denumirea mărfurilor	Perioada de aplicare	Nivelul de declanșare (în tone)
78.0015	0702 00 00	Tomate	1 octombrie-31 mai	415 907
78.0020			1 iunie-30 septembrie	40 107
78.0065	0707 00 05	Castraveți	1 mai-31 octombrie	19 309
78.0075			1 noiembrie-30 aprilie	17 223
78.0085	0709 90 80	Anghinare	1 noiembrie-30 iunie	16 421
78.0100	0709 90 70	Dovlecei	1 ianuarie-31 decembrie	65 893
78.0110	0805 10 20	Portocale	1 decembrie-31 mai	700 277
78.0120	0805 20 10	Clementine	1 noiembrie-sfârșitul lunii februarie	385 569
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandarine (inclusiv tangerine și satsumas); wilkings și hibridi similari de citrice	1 noiembrie-sfârșitul lunii februarie	95 620
78.0155	0805 50 10	Lămâi	1 iunie-31 decembrie	329 947
78.0160			1 ianuarie-31 mai	61 422
78.0170	0806 10 10	Struguri de masă	21 iulie-20 noiembrie	89 140
78.0175	0808 10 80	Mere	1 ianuarie-31 august	824 442
78.0180			1 septembrie-31 decembrie	327 526
78.0220	0808 20 50	Pere	1 ianuarie-30 aprilie	223 485
78.0235			1 iulie-31 decembrie	70 116
78.0250	0809 10 00	Caise	1 iunie-31 iulie	5 785
78.0265	0809 20 95	Cireșe, altele decât vișinele	21 mai-10 august	133 425
78.0270	0809 30	Piersici, inclusiv piersici fără puf și nectarine	11 iunie-30 septembrie	131 459
78.0280	0809 40 05	Prune	11 iunie-30 septembrie	129 925

REGULAMENT (CE) NR. 773/2009 AL COMISIEI**din 20 august 2009****de interdicere a pescuitului de cod în zona VI, în apele CE din zona Vb, și în apele CE și internaționale din zonele XII și XIV de către navele care arborează pavilionul Franței**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului ⁽¹⁾, în special articolul 26 alineatul (4),având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 al Consiliului din 12 octombrie 1993 de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune din domeniul pescuitului ⁽²⁾, în special articolul 21 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 43/2009 al Consiliului din 16 ianuarie 2009 de stabilire, pentru 2009, a posibilităților de pescuit și a condițiilor conexe pentru anumite stocuri de pește și grupe de stocuri de pește, aplicabile în apele comunitare și, pentru navele comunitare, în ape în care sunt necesare limitări ale capturilor ⁽³⁾ stabilește cotele pentru 2009.
- (2) Conform informațiilor primite de Comisie, capturile din stocul menționat în anexa la prezentul regulament efectuate de nave care arborează pavilionul statului membru menționat în aceeași anexă sau care sunt înmatriculate în respectivul stat membru au epuizat cota alocată pentru 2009.

- (3) Prin urmare, este necesară interdicerea pescuitului din acest stoc, precum și a păstrării la bord, a transbordării și a debarcării peștelui din acest stoc,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1***Epuizarea cotei**

Cota de pescuit alocată pentru 2009 statului membru menționat în anexa la prezentul regulament pentru stocul indicat în aceeași anexă se consideră epuizată de la data stabilită în respectiva anexă.

*Articolul 2***Interdicții**

Pescuitul din stocul menționat în anexa la prezentul regulament realizat de nave care arborează pavilionul statului membru menționat în aceeași anexă sau care sunt înmatriculate în respectivul stat membru se interzice începând de la data stabilită în anexă. După această dată, se interzic păstrarea la bord, transbordarea sau debarcarea peștelui din stocul respectiv capturat de către navele în cauză.

*Articolul 3***Intrare în vigoare**Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 august 2009.

Pentru Comisie

Fokion FOTIADIS

Director general pentru afaceri maritime și pescuit

⁽¹⁾ JO L 358, 31.12.2002, p. 59.⁽²⁾ JO L 261, 20.10.1993, p. 1.⁽³⁾ JO L 22, 26.1.2009, p. 1.

ANEXĂ

Nr.	7/T&Q
Stat membru	Franța
Stoc	COD/561214
Specie	Cod (<i>Gadus morhua</i>)
Zonă	Zona VI, apele CE din zona Vb, apele CE și internaționale din zonele XII și XIV
Data	1.7.2009

REGULAMENTUL (CE) NR. 774/2009 AL COMISIEI

din 25 august 2009

de modificare pentru a 112-a oară a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 881/2002 al Consiliului din 27 mai 2002 de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 467/2001 al Consiliului de interdicere a exportului anumitor mărfuri și servicii către Afganistan, de întărire a interdicției de zbor și de extindere a înghețării fondurilor și a altor resurse financiare în ceea ce-i privește pe talibanii din Afganistan ⁽¹⁾ și, în special, articolul 7 alineatul (1) prima liniuță,

întrucât:

- (1) Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 enumeră persoanele, grupurile și entitățile cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice, în conformitate cu regulamentul menționat anterior.

- (2) La 10 august 2009, Comitetul pentru sancțiuni al Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite a decis modificarea listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora ar trebui să li se aplice înghețarea fondurilor și a resurselor economice.

- (3) Prin urmare, este necesar ca anexa I să fie modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 25 august 2009.

Pentru Comisie
Eneko LANDÁBURU
Director general pentru relații externe

⁽¹⁾ JO L 139, 29.5.2002, p. 9.

ANEXĂ

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 se modifică după cum urmează:

Următoarele mențiuni se șterg de la rubrica „Persoane fizice”:

1. Ali Ghaleb **Himmat**. Adresa: (a) Via Posero 2, CH-6911 Campione D'Italia, Italia (b) alt loc în Italia, (c) Siria. Data nașterii: 16.6.1938. Locul nașterii: Damasc, Siria. Naționalitate: italiană din 1990.
 2. Mustapha Nasri Ben Abdul Kader **Ait El Hadi**. Data nașterii: 5.3.1962. Locul nașterii: Tunis, Tunisia. Naționalitate: (a) algeriană, (b) germană. Alte informații: (a) fiul lui Abdelkader și Amina Aissaoui; (b) locuiește în Bonn, Germania, din februarie 1999.
-

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2009/112/CE A COMISIEI

din 25 august 2009

de modificare a Directivei 91/439/CEE a Consiliului privind permisele de conducere

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 91/439/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind permisele de conducere ⁽¹⁾, în special articolul 7a alineatul (2),

întrucât:

- (1) Cerințele minime pentru a fi declarat apt pentru condus nu sunt complet armonizate. Statelor membre li se permite să impună standarde mai stricte decât cerințele minime europene, conform punctului 5 din anexa III la Directiva 91/439/CEE.
- (2) Deoarece existența unor cerințe diferite în state membre diferite poate să afecteze principiul liberei circulații, în rezoluția sa din 26 iunie 2000, Consiliul a solicitat în mod expres o revizuire a standardelor medicale pentru obținerea permisului de conducere prevăzute în anexa III la Directiva 91/439/CEE.
- (3) În concordanță cu această rezoluție a Consiliului, Comisia a propus desfășurarea unor lucrări pe termen mediu și lung, în vederea adaptării anexei III la progresele tehnice și științifice, în temeiul articolului 7a alineatul (2) din Directiva 91/439/CEE.
- (4) Afecțiunile oculare, diabetul și epilepsia au fost identificate ca reprezentând probleme medicale care afectează capacitatea de a conduce autovehicule și de care trebuie să se țină cont; în acest sens, au fost instituite grupuri de lucru formate din specialiști desemnați de statele membre.
- (5) Aceste grupuri de lucru au elaborat rapoarte în vederea actualizării punctelor relevante din anexa III la Directiva 91/439/CEE.
- (6) Prin urmare, Directiva 91/439/CEE ar trebui modificată în consecință.

- (7) Măsurile prevăzute de prezenta directivă sunt conforme cu avizul comitetului pentru permisele de conducere,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Anexa III la Directiva 91/439/CEE se modifică în conformitate cu anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

- (1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei directive. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la acestea.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 25 august 2009.

Pentru Comisie
Antonio TAJANI
Vicepreședinte

⁽¹⁾ JO L 237, 24.8.1991, p. 1.

ANEXĂ

Anexa III la Directiva 91/439/CEE se modifică după cum urmează:

1. Punctul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„VEDEREA

6. Toți solicitanții unui permis de conducere trebuie să se supună unui examen corespunzător pentru a se asigura că au acuitatea vizuală necesară pentru conducerea unui autovehicul. Dacă există motive de îndoială cu privire la acuitatea vizuală a solicitantului, acesta este examinat de un organ medical de specialitate. La examinarea respectivă, se acordă o atenție deosebită următoarelor: acuitatea vizuală, câmpul vizual, capacitatea vizuală în condiții de luminozitate redusă, sensibilitatea la lumină puternică și contraste, diplopia și alte afecțiuni oculare care afectează condusul în condiții de siguranță.

În cazul conducătorilor auto din grupa 1, permisul poate fi acordat în „condiții excepționale” atunci când standardele de câmp vizual și de acuitate vizuală nu pot fi respectate; în aceste cazuri, conducătorul auto trebuie să se supună unui examen de medical efectuat de un organ medical de specialitate pentru a demonstra că funcția vizuală nu este afectată și în alte moduri (inclusiv sensibilitatea la lumină puternică și contraste și capacitatea vizuală în condiții de luminozitate redusă). Conducătorul auto sau solicitantul trebuie să se supună și unei probe practice pozitive efectuate de o autoritate de competență.

Grupa 1:

- 6.1. Persoanele care solicită un permis de conducere sau reînnoirea acestui permis au o acuitate vizuală binoculară, dacă este necesar, cu lentile de corecție, de cel puțin 0,5 atunci când se utilizează ambii ochi.

În plus, câmpul vizual orizontal trebuie să fie de cel puțin 120 de grade, extensia trebuie să fie de cel puțin 50 de grade la stânga și la dreapta și de 20 de grade ascendent și descendent. Nu trebuie să existe deficiențe pe o rază de 20 de grade față de axul central.

Atunci când se detectează sau se declară o afecțiune oculară evolutivă, se pot emite sau reînnoi permise de conducere, cu condiția ca solicitantul să se supună unor examene periodice realizate de un organ medical de specialitate.

- 6.2. Persoanele care solicită un permis de conducere sau reînnoirea acestui permis și care au pierdut în totalitate vederea la un ochi sau care utilizează doar un ochi (de exemplu în cazul diplopiei), trebuie să aibă o acuitate vizuală de cel puțin 0,5 cu lentile de corecție, dacă este necesar. Organul medical de specialitate trebuie să certifice existența suficient de îndelungată a stării respective de vedere monoculară pentru a permite adaptarea și faptul că, la ochiul respectiv, câmpul vizual întrunește cerințele stabilite la punctul 6.1.
- 6.3. După apariția recentă a diplopiei sau după pierderea vederii la un ochi, trebuie să existe o perioadă suficientă de adaptare (de exemplu, șase luni) pe durata căreia se interzice condusul autovehiculelor. După această perioadă, condusul se permite numai în urma unui aviz favorabil din partea specialiștilor oftalmologi și a experților auto.

Grupa 2:

- 6.4. Persoanele care solicită un permis de conducere sau reînnoirea acestui permis trebuie să aibă o acuitate vizuală, cu lentile de corecție dacă este necesar, de cel puțin 0,8 la ochiul mai bun și de cel puțin 0,1 la ochiul mai slab. Dacă se utilizează lentile de corecție pentru a obține valori de 0,8 și 0,1, acuitatea minimă respectivă (0,8 și 0,1) trebuie să se obțină fie prin corecție cu ajutorul unor ochelari de maximum plus opt dioptrii, fie cu ajutorul lentilelor de contact. Corecția trebuie să fie bine tolerată.

În plus, câmpul vizual orizontal cu ambii ochi trebuie să fie de cel puțin 160 de grade, extensia trebuie să fie de cel puțin 70 de grade la stânga și la dreapta și de 30 de grade ascendent și descendent. Nu trebuie să existe deficiențe pe o rază de 30 de grade față de axul central.

Nu se emit sau reînnoiesc permise de conducere pentru solicitanții sau conducătorii auto care prezintă probleme în ceea ce privește sensibilitatea la contraste sau care suferă de diplopie.

După o pierdere importantă a vederii la un ochi, trebuie să existe o perioadă suficientă de adaptare (de exemplu, șase luni) pe durata căreia se interzice condusul autovehiculelor. După această perioadă, condusul se permite numai în urma unui aviz favorabil din partea specialiștilor oftalmologi și a experților auto.”

2. Punctul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„DIABETUL ZAHARAT

10. La punctele de mai jos, prin hipoglicemie acută se înțelege că în timpul episodului este necesar ajutorul unei alte persoane, iar prin hipoglicemie cronică se înțelege un al doilea episod de hipoglicemie acută înregistrat în decursul a 12 luni.

Grupa 1:

- 10.1. Solicitanților sau conducătorilor auto care suferă de diabet zaharat li se pot acorda sau reinnoi permisele de conducere. În cazul în care aceștia urmează un tratament medicamentos, trebuie să obțină un aviz medical autorizat și să fie examinați periodic, după caz, dar intervalul dintre examinări nu trebuie să depășească cinci ani.

- 10.2. Nu se emit sau reinnoiesc permise de conducere pentru solicitanții sau conducătorii auto cu episoade repetate de hipoglicemie acută și/sau care nu sunt deplin conștienți de implicațiile acesteia. Un conducător auto care suferă de diabet trebuie să demonstreze că înțelege riscurile hipoglicemiei și că este capabil să țină sub control aceste episoade.

Grupa 2:

- 10.3. Conducătorilor auto care suferă de diabet zaharat li se pot emite sau reinnoi permisele din grupa 2. În cazul în care aceștia urmează un tratament medicamentos cu risc de inducere a hipoglicemiei (respectiv cu insulină și unele comprimate), se aplică următoarele criterii:

— în ultimele 12 luni nu s-a înregistrat niciun episod de hipoglicemie acută;

— conducătorul auto este deplin conștient de implicațiile hipoglicemiei;

— conducătorul auto demonstrează că poate ține sub control aceste episoade prin monitorizarea periodică a nivelului de glucoză din sânge, cel puțin de două ori pe zi și atunci când intenționează să conducă;

— șoferul demonstrează că înțelege riscurile hipoglicemiei;

— nu există alte complicații ale diabetului care ar putea afecta capacitatea de a conduce autovehicule.

În plus, în aceste cazuri, permisele se emit sub rezerva unui aviz al unui organ medical competent și a examinărilor medicale periodice care trebuie să aibă loc la intervale care să nu depășească trei ani.

- 10.4. Un episod de hipoglicemie acută în timpul orelor de activitate, chiar dacă nu este în legătură cu condusul, trebuie raportat și determină o reevaluare a capacității de a conduce autovehicule.”

3. Punctul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„EPILEPSIA

12. Crizele de epilepsie sau alte tulburări subite ale stării de conștiență constituie un pericol serios pentru siguranța rutieră dacă apar la o persoană care conduce un autovehicul.

Epilepsia este definită ca atare dacă au avut loc două sau mai multe crize de epilepsie la un interval mai mic de cinci ani. O criză de epilepsie provocată este definită ca o criză care are un factor provocator recognoscibil care poate fi evitat.

O persoană care a avut o criză inițială sau izolată ori și-a pierdut conștiența trebuie sfătuită să nu conducă autovehicule. Este necesară întocmirea unui raport de specialitate în care să se precizeze perioada de interdicere a condusului și monitorizarea ulterioară necesară.

Este foarte important să se identifice sindromul epileptic specific și tipul de criză pentru efectuarea unei evaluări corespunzătoare a capacității de a conduce autovehicule (inclusiv riscul producerii unor noi crize) și să se prescrie terapia corespunzătoare. Acestea se efectuează de un neurolog.

Grupa 1:

- 12.1. Conducătorilor auto din grupa 1 cu epilepsie trebuie să li se monitorizeze capacitatea de a conduce până când trec cel puțin cinci ani fără nicio criză.

Dacă persoana suferă de epilepsie, criteriile pentru acordarea/reînnoirea necondiționată a permisului nu sunt întrunite. Autoritatea responsabilă de eliberarea permiselor de conducere trebuie notificată în acest sens.

- 12.2. Crize de epilepsie provocate: solicitantul care a avut o criză de epilepsie determinată de un factor recunoscut care este improbabil să apară în timpul condusului poate fi declarat apt pentru a conduce de la caz la caz, în funcție de avizul neurologic [evaluarea trebuie să se facă, după caz, conform celorlalte secțiuni ale anexei III (de exemplu în cazul consumului de alcool sau altor comorbidități)].
- 12.3. Prima criză (neprovocată) sau o criză singulară neprovocată: solicitantul care a avut o primă criză de epilepsie neprovocată poate fi declarat apt pentru condus după o perioadă de șase luni în care nu au mai avut loc crize și dacă s-a efectuat o evaluare medicală corespunzătoare. Autoritățile naționale pot permite conducătorilor auto cu prognostic bun recunoscut să conducă înaintea încheierii perioadei de șase luni.
- 12.4. Pierderea conștienței: Pierderea conștienței trebuie evaluată în funcție de riscul de recurență în timpul condusului.
- 12.5. Epilepsie: Conducătorii auto sau solicitanții pot fi declarați apti pentru condus după trecerea unui an în care nu au mai avut loc crize.
- 12.6. Crize exclusiv în timpul somnului: Solicitantul sau conducătorul auto care nu a avut crize decât în timpul somnului poate fi declarat apt pentru a conduce dacă acest tipar a fost observat pe o perioadă care nu trebuie să fie mai mică decât perioada fără crize necesară în cazul epilepsiei. Dacă apar atacuri sau crize în timpul perioadei de veghe, este necesară o perioadă suplimentară de un an fără crize înainte de acordarea sau reînnoirea permisului (a se vedea «Epilepsia»).
- 12.7. Crize care nu influențează starea de conștiență sau capacitatea de reacție: Solicitantul sau conducătorul auto care nu a avut alte crize decât cele în privința cărora s-a demonstrat că nu afectează nici starea de conștiență și nici capacitatea de reacție poate fi declarat apt pentru a conduce dacă acest tipar a fost observat pe o perioadă care nu trebuie să fie mai mică decât perioada fără crize necesară în cazul epilepsiei. Dacă apar orice fel de alte atacuri sau crize, este necesară o perioadă suplimentară de un an fără crize înainte de acordarea sau reînnoirea permisului (a se vedea «Epilepsia»).
- 12.8. Crize provocate de schimbarea sau eliminarea terapiei medicamentoase antiepileptice la recomandarea unui medic: Pacientul poate fi sfătuit să nu conducă timp de șase luni de la încetarea tratamentului. Crizele care apar în timpul schimbării sau eliminării tratamentului medicamentos prescrise de medic duc la interdicerea condusului pentru trei luni dacă se reia tratamentul anterior.
- 12.9. După intervenția chirurgicală în scop curativ: a se vedea «Epilepsia».

Grupa 2:

- 12.10. Solicitantul nu trebuie să urmeze tratament medicamentos antiepileptic în perioada în care nu trebuie să existe crize. A fost realizată o monitorizare medicală corespunzătoare. La examenele neurologice amănunțite nu trebuie să se confirme o patologie cerebrală aferentă afecțiunii și nu trebuie să se înregistreze nicio activitate epileptiformă pe electroencefalogramă (EEG). După un episod acut, trebuie să se facă o EEG și un examen neurologic corespunzător.

- 12.11. Crize de epilepsie provocate: Solicitantul care a avut o criză de epilepsie determinată de un factor recunoscut care este improbabil să apară în timpul condusului poate fi declarat apt pentru a conduce de la caz la caz, în funcție de avizul neurologic. După un episod acut, trebuie să se facă o EEG și un examen neurologic corespunzător.

O persoană care prezintă o leziune structurală intracerebrală și un risc mare de apariție a crizelor nu trebuie să conducă autovehicule din grupa 2 până când riscul de epilepsie scade la cel mult 2 % pe an. Examenul de specialitate trebuie efectuat, după caz, în conformitate cu alte secțiuni relevante ale anexei III (de exemplu, în cazul consumului de alcool).

- 12.12. Prima criză (neprovocată) sau o criză singulară neprovocată: solicitantul care a avut o primă criză de epilepsie neprovocată poate fi declarat apt pentru condus după o perioadă de cinci ani în care nu au mai avut loc crize și în care nu s-a administrat tratament medicamentos, dacă s-a efectuat un examen neurologic corespunzător. Autoritățile naționale pot permite conducătorilor auto cu prognostic bun recunoscut să conducă înaintea încheierii perioadei de cinci ani.
- 12.13. Pierderea conștiinței: Pierderea conștiinței trebuie evaluată în funcție de riscul de recurență în timpul condusului. Riscul de recurență trebuie să fie de cel mult 2 % pe an.
- 12.14. Epilepsie: Trebuie să treacă o perioadă de zece ani fără crize și fără administrarea unui tratament medicamentos antiepileptic. Autoritățile naționale pot permite conducătorilor auto cu prognostic bun recunoscut să conducă înaintea încheierii perioadei de zece ani. Aceasta se aplică și în cazul «epilepsiei juvenile».

Anumite afecțiuni (de exemplu, malformații artero-venoase sau hemoragii intracerebrale) presupun o creștere a riscului de apariție a crizelor, chiar în cazurile în care nu a avut loc nicio criză anterioară. Într-o astfel de situație trebuie efectuat un examen de către un organ medical de specialitate; riscul de apariție a unei crize trebuie să fie de cel mult 2 % pe an pentru acordarea sau reînnoirea permisului.”

DIRECTIVA 2009/113/CE A COMISIEI**din 25 august 2009****de modificare a Directivei 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind permisele de conducere**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere ⁽¹⁾, în special articolul 8,

întrucât:

- (1) Cerințele minime pentru a fi declarat apt pentru condus nu sunt complet armonizate. Statelor membre li se permite să impună standarde mai stricte decât cerințele minime europene, conform punctului 5 din anexa III la Directiva 2006/126/CE.
- (2) Deoarece existența unor cerințe diferite în state membre diferite poate să afecteze principiul liberei circulații, în rezoluția sa din 26 iunie 2000, Consiliul a solicitat în mod expres o revizuire a standardelor medicale pentru obținerea permisului de conducere.
- (3) În concordanță cu această rezoluție a Consiliului, Comisia a propus desfășurarea unor lucrări pe termen mediu și lung, în vederea adaptării anexei III la progresele tehnice și științifice, în temeiul articolului 8 din Directiva 2006/126/CE.
- (4) Afecțiunile oculare, diabetul și epilepsia au fost identificate ca reprezentând probleme medicale care afectează capacitatea de a conduce autovehicule și de care trebuie să se țină cont; în acest sens, au fost instituite grupuri de lucru formate din specialiști desemnați de statele membre.
- (5) Aceste grupuri de lucru au elaborat rapoarte în vederea actualizării punctelor relevante din anexa III la Directiva 2006/126/CE.

(6) Prin urmare, Directiva 2006/126/CE trebuie modificată în consecință.

(7) Măsurile prevăzute de prezenta directivă sunt conforme cu avizul comitetului pentru permisele de conducere,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Anexa III la Directiva 2006/126/CE se modifică în conformitate cu anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei directive. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la acestea.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 25 august 2009.

Pentru Comisie
Antonio TAJANI
Vicepreședinte

⁽¹⁾ JO L 403, 30.12.2006, p. 18.

ANEXĂ

Anexa III la Directiva 2006/126/CE se modifică după cum urmează:

1. Punctul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„VEDEREA

6. Toți solicitanții unui permis de conducere trebuie să se supună unui examen corespunzător pentru a se asigura că au acuitatea vizuală necesară pentru conducerea unui autovehicul. Dacă există motive de îndoială cu privire la acuitatea vizuală a solicitantului, acesta este examinat de un organ medical de specialitate. La examinarea respectivă, se acordă o atenție deosebită următoarelor: acuitatea vizuală, câmpul vizual, capacitatea vizuală în condiții de luminozitate redusă, sensibilitatea la lumină puternică și contraste, diplopia și alte afecțiuni oculare care periclitează condusul în condiții de siguranță.

În cazul conducătorilor auto din Grupa 1, permisul poate fi acordat în «condiții excepționale» atunci când standardele de câmp vizual și de acuitate vizuală nu pot fi respectate; în aceste cazuri, conducătorul auto trebuie să se supună unui examen medical efectuat de un organ medical de specialitate pentru a demonstra că funcția vizuală nu este afectată și în alte moduri (inclusiv sensibilitatea la lumină puternică și contrast și vederea în condiții de luminozitate redusă). Conducătorul auto sau solicitantul trebuie să se supună și unei probe practice pozitive efectuate de o autoritate competentă.

Grupa 1:

- 6.1. Persoanele care solicită un permis de conducere sau reînnoirea acestui permis au o acuitate vizuală binoculară, dacă este necesar, cu lentile de corecție, de cel puțin 0,5 când se utilizează ambii ochi.

În plus, câmpul vizual orizontal trebuie să fie de cel puțin 120 de grade, extensia trebuie să fie de cel puțin 50 de grade la stânga și la dreapta și de 20 de grade ascendent și descendent. Nu trebuie să existe deficiențe pe o rază de 20 de grade față de axul central.

Atunci când se detectează sau se declară o afecțiune oculară evolutivă, se pot emite sau reînnoi permise de conducere, sub rezerva ca solicitantul să se supună unor examene periodice realizate de un organ medical de specialitate.

- 6.2. Persoanele care solicită un permis de conducere sau reînnoirea acestui permis și care au pierdut în totalitate vederea la un ochi sau care utilizează doar un ochi (de exemplu în cazul diplopiei) trebuie să aibă o acuitate vizuală de cel puțin 0,5 cu lentile de corecție, dacă este necesar. Organul medical de specialitate trebuie să certifice existența suficient de îndelungată a stării respective de vedere monoculară pentru a permite adaptarea și că, la ochiul respectiv, câmpul vizual întrunește cerințele stabilite la punctul 6.1.
- 6.3. După apariția recentă a diplopiei sau după pierderea vederii la un ochi, trebuie să existe o perioadă suficientă de adaptare (de exemplu, șase luni) pe durata căreia se interzice condusul autovehiculelor. După această perioadă, condusul se permite numai în urma unui aviz favorabil din partea specialiștilor oftalmologi și a experților auto.

Grupa 2:

- 6.4. Persoanele care solicită un permis de conducere sau reînnoirea acestui permis trebuie să aibă o acuitate vizuală, cu lentile de corecție dacă este necesar, de cel puțin 0,8 la ochiul mai bun și de cel puțin 0,1 la ochiul mai slab. Dacă se utilizează lentile de corecție pentru a obține valori de 0,8 și 0,1, acuitatea respectivă (0,8 și 0,1) trebuie să se obțină fie prin corecție cu ajutorul ochelarilor de maximum plus opt dioptrii, fie cu ajutorul lentilelor de contact. Corecția trebuie să fie bine tolerată.

În plus, câmpul vizual orizontal trebuie să fie de cel puțin 160 de grade la ambii ochi, extensia trebuie să fie de cel puțin 70 de grade la stânga și la dreapta și de 30 de grade ascendent și descendent. Nu trebuie să existe deficiențe pe o rază de 30 de grade față de axul central.

Nu se emit sau reînnoiesc permise de conducere pentru solicitanții sau conducătorii auto care prezintă probleme în ceea ce privește sensibilitatea la contraste sau care suferă de diplopie.

După o pierdere importantă a vederii la un ochi, trebuie să existe o perioadă suficientă de adaptare (de exemplu, șase luni) pe durata căreia se interzice condusul autovehiculelor. După această perioadă, condusul se permite numai în urma unui aviz favorabil din partea specialiștilor oftalmologi și a experților auto.”

2. Punctul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„DIABETUL ZAHARAT

10. La punctele de mai jos, prin hipoglicemie acută se înțelege că este necesar ajutorul unei alte persoane, iar prin hipoglicemie cronică se înțelege al doilea episod de hipoglicemie acută în decursul a 12 luni.

Grupa 1:

- 10.1. Solicitanților sau conducătorilor auto care suferă de diabet zaharat li se pot acorda sau reînnoi permisele de conducere. În cazul în care aceștia urmează un tratament medicamentos, trebuie să obțină un aviz medical autorizat și să fie examinați periodic, după caz, dar intervalul dintre examinări nu trebuie să depășească cinci ani.
- 10.2. Nu se emit sau reînnoiesc permise de conducere pentru solicitanții sau conducătorii auto cu episoade repetate de hipoglicemie acută și/sau care nu sunt deplin conștienți de implicațiile acestora. Un conducător auto care suferă de diabet trebuie să demonstreze că înțelege riscurile hipoglicemiei și că este capabil să țină sub control aceste episoade.

Grupa 2:

- 10.3. Conducătorilor auto care suferă de diabet zaharat li se pot emite sau reînnoi permisele din Grupa 2. În cazul în care aceștia urmează un tratament medicamentos cu risc de inducere a hipoglicemiei (respectiv cu insulină și unele comprimate), se aplică următoarele criterii:

— în ultimele 12 luni nu s-a înregistrat nici un episod de hipoglicemie acută;

— conducătorul auto este deplin conștient de implicațiile hipoglicemiei;

— conducătorul auto demonstrează că poate ține sub control aceste episoade prin monitorizarea periodică a nivelului de glucoză din sânge, cel puțin de două ori pe zi și atunci când intenționează să conducă;

— șoferul demonstrează că înțelege riscurile hipoglicemiei;

— nu există alte complicații ale diabetului care ar putea afecta capacitatea de a conduce autovehicule.

În plus, în aceste cazuri, permisele se emit sub rezerva unui aviz al unui organ medical de specialitate și a examinărilor medicale periodice care trebuie să aibă loc la intervale care să nu depășească trei ani.

- 10.4. Un episod de hipoglicemie acută în timpul orelor de activitate, chiar dacă nu este în legătură cu condusul, trebuie raportat și determină o reevaluare a capacității de a conduce autovehicule.”

3. Punctul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„EPILEPSIA

12. Crizele de epilepsie sau alte tulburări subite ale stării de conștiență constituie un real pericol pentru siguranța rutieră dacă apar la o persoană care conduce un autovehicul.

Epilepsia este definită ca atare dacă au avut loc două sau mai multe crize de epilepsie la un interval mai mic de cinci ani. O criză de epilepsie provocată este definită ca o criză care are un factor provocator recunoscut care poate fi evitat.

O persoană care a avut o criză inițială sau izolată ori și-a pierdut conștiința trebuie sfătuită să nu conducă autovehicule. Este necesară întocmirea unui raport de specialitate în care să se precizeze perioada de interzicere a condusului și monitorizarea ulterioară necesară.

Este foarte important să se identifice sindromul epileptic specific și tipul de criză pentru efectuarea unei evaluări corespunzătoare a capacității de a conduce autovehicule (inclusiv riscul producerii unor noi crize) și să se prescrie terapia corespunzătoare. Acestea se efectuează de un neurolog.

Grupa 1:

- 12.1. Conducătorilor auto cu epilepsie din Grupa 1 trebuie să li se monitorizeze capacitatea de a conduce până când trec cel puțin cinci ani fără nicio criză.

Dacă persoana suferă de epilepsie, criteriile pentru acordarea/reînnoirea necondiționată a permisului nu sunt întrunite. Autoritatea responsabilă de eliberarea permiselor de conducere trebuie notificată în acest sens.

- 12.2. Crize de epilepsie provocate: solicitantul care a avut o criză de epilepsie favorizată de un factor provocator recognoscibil care este improbabil să apară în timpul condusului poate fi declarat apt pentru a conduce de la caz la caz, în funcție de avizul neurologic [evaluarea trebuie să se facă, după caz, conform celorlalte secțiuni ale anexei III (de exemplu în cazul alcoolului sau altor comorbidități)].
- 12.3. Prima criză (neprovocată) sau o criză singulară neprovocată: solicitantul care a avut o primă criză de epilepsie neprovocată poate fi declarat apt pentru condus după o perioadă de șase luni în care nu au mai avut loc crize și dacă s-a efectuat o evaluare medicală corespunzătoare. Autoritățile naționale pot permite conducătorilor auto cu prognostic bun recunoscut să conducă înaintea încheierii acestei perioade.
- 12.4. Pierderea conștiinței: Pierderea conștiinței trebuie evaluată în funcție de riscul de recurență în timpul condusului.
- 12.5. Epilepsie: Conducătorii auto sau solicitanții pot fi declarați apti pentru condus după trecerea unui an în care nu au mai avut loc crize.
- 12.6. Crize exclusiv în timpul somnului: Solicitantul sau conducătorul auto care nu a avut crize decât în timpul somnului poate fi declarat apt pentru a conduce dacă acest tipar a fost observat pe o perioadă care nu trebuie să fie mai mică decât perioada fără crize necesară în cazul epilepsiei. Dacă apar atacuri sau crize în timpul perioadei de veghe, este necesară o perioadă suplimentară de un an fără crize înainte de acordarea sau reînnoirea permisului (a se vedea «Epilepsia»).
- 12.7. Crize care nu influențează starea de conștiință sau capacitatea de reacție: Solicitantul sau conducătorul auto care nu a avut alte crize decât cele în privința cărora s-a demonstrat că nu afectează nici starea de conștiință și nici capacitatea de reacție poate fi declarat apt pentru a conduce dacă acest tipar a fost observat pe o perioadă care nu trebuie să fie mai mică decât perioada fără crize necesară în cazul epilepsiei. Dacă apar orice fel de alte atacuri sau crize, este necesară o perioadă suplimentară de un an fără crize înainte de acordarea sau reînnoirea permisului (a se vedea «Epilepsia»).
- 12.8. Crize provocate de schimbarea sau eliminarea terapiei medicamentoase antiepileptice la recomandarea unui medic: Pacientul poate fi sfătuit să nu conducă timp de șase luni de la încetarea tratamentului. Crizele care apar în timpul schimbării sau eliminării tratamentului medicamentos prescrise de medic duc la interzicerea condusului pentru trei luni dacă se reia tratamentul anterior.
- 12.9. După intervenția chirurgicală în scop curativ a se vedea «Epilepsia».

Grupa 2:

- 12.10. Solicitantul nu trebuie să urmeze tratament medicamentos antiepileptic în perioada în care nu trebuie să existe crize. A fost realizată o monitorizare medicală corespunzătoare. La examenele neurologice amânunțite nu trebuie să se confirme o patologie cerebrală aferentă afecțiunii și nu trebuie să se înregistreze nicio activitate epileptiformă pe electroencefalogramă (EEG). După un episod acut, trebuie să se facă o EEG și un examen neurologic corespunzător.

- 12.11. Crize de epilepsie provocate: Solicitantul care a avut o criză de epilepsie determinată de un factor recunoscut care este improbabil să apară în timpul condusului poate fi declarat apt pentru a conduce de la caz la caz, în funcție de avizul neurologic. După un episod acut, trebuie să se facă o EEG și un examen neurologic corespunzător.

O persoană care prezintă o leziune structurală intracerebrală și care prezintă un risc mare de apariție a crizelor nu trebuie să conducă autovehicule din Grupa 2 până când riscul de epilepsie scade la cel mult 2 % pe an. Examenul de specialitate trebuie efectuat, după caz, în conformitate cu alte secțiuni relevante ale anexei III (de exemplu, în cazul consumului de alcool).

- 12.12. Prima criză (neprovocată) sau o criză singulară neprovocată: Solicitantul care a avut o primă criză de epilepsie neprovocată poate fi declarat apt pentru condus după o perioadă de cinci ani în care nu au mai avut loc crize și în care nu s-a administrat tratament medicamentos, dacă s-a efectuat un examen neurologic corespunzător. Autoritățile naționale pot permite conducătorilor auto cu prognostic bun recunoscut să conducă înaintea încheierii acestei perioade.
- 12.13. Pierderea conștienței: Pierderea conștienței trebuie evaluată în funcție de riscul de recurență în timpul condusului. Riscul de recurență trebuie să fie de cel mult 2 % pe an.
- 12.14. Epilepsie: Trebuie să treacă o perioadă de zece ani fără crize și fără administrarea unui tratament medicamentos antiepileptic. Autoritățile naționale pot permite conducătorilor auto cu prognostic bun recunoscut să conducă înaintea încheierii acestei perioade. Aceasta se aplică și în cazul «epilepsiei juvenile».

Anumite afecțiuni (de exemplu, malformații artero-venoase sau hemoragii intracerebrale) presupun o creștere a riscului de apariție a crizelor, chiar în cazurile în care nu a avut loc nicio criză anterioară. Într-o astfel de situație trebuie efectuat un examen de către un organ medical de specialitate; riscul de apariție a unei crize trebuie să fie de cel mult 2 % pe an pentru acordarea sau reinnoirea permisului.”

Prețul abonamentului în 2009
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 000 EUR pe an (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe lună (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	700 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	70 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	40 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	500 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	360 EUR pe an (= 30 EUR pe lună)
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

(*) Preț cu amănuntul:

- până la 32 de pagini: 6 EUR
- de la 33 la 64 de pagini: 12 EUR
- peste 64 de pagini: preț fixat după caz

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un „Anunț pentru cititori” inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Publicațiile destinate vânzării, editate de Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Comunităților Europene, pot fi procurate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă un acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>